

450 marek polskich
miesięcznie

Zagranicą miesięcznie 800 Mk

Konto czekowe PKO Nr 140.256

Cena numeru 20 Mk

Reklamacje otwarte są wolne od
opłaty pocztowej. — Redakcja
rękopisów nie zwraca i bezimiennych
listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświęconych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Dunajewskiego 5.Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr.: Naprzód Kraków.Dział inseratowy:
Powszechnie biuro reklamy
„PRASA”Kraków, Karmelicka 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

Pod adresem ministra

Z okazji pobytu ministra spraw wewnętrznych p. Downarowicza w Małopolsce chcemy poruszyć jedną kwestję, która należy do jego zakresu działania, a decyduje o praworządności państwa. Idzie mianowicie o system represyj politycznych.

W Warszawie pozostało w umysłach ludzkich dużo przyzwyczajęń do rosyjskich metod rządzenia, strach przed komunizmem ma tam duże oczy, a poczucie swobód konstytucyjnych i praw demokratycznych jest tam jeszcze bardzo słabo rozwinięte. Wobec tej atmosfery bezpośredniego otoczenia powinien minister spraw wewnętrznych być odpornym i nie dać się infiltrować fantazyami policyjnymi w rodzaju pomysłów ustaw wyjątkowych.

Wogóle represje polityczne powinnyby zniknąć z repertuaru ministryalnego w nowoczesnym państwie. Do czego są one potrzebne? Komunizm bankrutuje na całej linii sam z siebie. Odkąd Lenin zaczął w Rosji napowrót ustroj kapitalistyczny, widoczny jest odpyw fali komunistycznej w całej Europie, a także i w Polsce. Prześladowania mogą gasnącej aureoli komunizmu tylko dodać blasku. W obliczu wielkiego procesu naturalnego dogorywania komunizmu są one tylko śmieszne, ale poczucie praworządności podkopują i przynoszą przez to

szkodę niepowetowaną państwu i jego reputacji. Niema w historii przykładu, żeby represje polityczne zdołały stłumić jakikolwiek ruch żywotny, ale równocześnie uczy doświadczenie historyczne, że zawsze demoralizowały aparat państwowy. Należy zatem w niepodległej Polsce raz na zawsze skończyć z metodami carskiej Rosji.

Do tych metod należy także cenzura prasy zagranicznej. Wskutek stosunków walutowych jesteśmy już dość odcięci od Europy. Do reszty odcina nas od niej niedopuszczanie do nas prasy europejskiej. Jeżeli któryś dziennik zagraniczny napisze cokolwiek nieprzyjemnego rządowi polskiemu, odbiera mu się debit pocztowy. Taka nadwrażliwość, taka niemożność strawienia przykrego słowa — jest oznaką słabości. A obawa, żeby pisma francuskie i niemieckie nie roznieciły w Polsce komunizmu, jest kompromitującą śmiesznością. Dlaczego nie mamy wiedzieć, co myślą i co piszą w Europie? Dlaczego mamy być zupełnie zasklepieni w zaścianku? Na dobre nikomu jeszcze nie wyszła niewiedza.

Jeżeli rezultatem wizyty p. ministra w Małopolsce będzie choćby tylko otwarcie drzwi dla prasy europejskiej, to ta jego podróż urzędowa nie będzie bezowocna.

dził się na konferencję gospodarczą w Genewie, — Poincare przyjmuje udział w tej konferencji, zdając tylko gwarancji, odnośnie do udziału delegatów rosyjskich.

Z porównania tego wyniku, że nie było właściwie politycznego powodu do ustąpienia Brianda i że ustąpienie to zostało wymuszone z jednej strony przez Milleranda, z drugiej strony przez opozycję w łonie samego gabinetu. Najbardziej zarzut, jaki robiono Briandowi, był ten, że dopuścił do uchwalenia moratorium dla Niemiec, czem pozbawił Francję przypadających na jej udział rat odszkodowania. Pokazało się jednak, że uchwałę, przyznającą moratorium, powzięła komisja reparacyjna jednogłośnie, a więc także głosem swego francuskiego przewodniczącego p. Dubois i że rządowi, a więc Briandowi w konkretnym wypadku — w tym kierunku nie przysługuje żadna ingerencja. Zresztą, można obecnie ustalić, że Francja nie wyszła źle na tej zwłoce, gdyż Niemcy punktualnie zapłaciły — myśmy to w Polsce odczuli na kursie dolara — pierwszą ratę 31 milionów marek w złocie i niewątpliwie będą tę kwotę regularnie co 10 dni płacić.

Sprawa rozciągnięcia traktatu gwarancyjnego na Polskę, to znowu inna sprawa, która — naszym zdaniem — ma raczej akademickie znaczenie. O co bowiem chodzi? Wedle projektu traktatu, zaakceptowanego przez Brianda, a nie kwetyonowanego przez Poincarego, Anglia obowiązuje się do udzielenia Francji pomocy na wypadek, jeżeli bez powodu zostanie przez Niemcy zaczepiona. Z obecnych stosunków politycznych i wojskowych, które niewątpliwie jeszcze najmniej w ciągu 10—15 lat nie ulegną zmianie, wynika, że Niemcy o zaczepce nie będą mogli myśleć, choćby prawdą było — co twierdzi p. Poincare — że fabrykują broń, że mają zarejestrowanych 6 milionów żołnierzy itd. W tym samym stopniu nieprawdopodobnym też jest atak niemiecki na Polskę, gdyż w Berlinie chyba znają tekst konwencji polsko-francuskiej i doskonale zdają sobie sprawę, że atak na Polskę byłby casus foederis dla Francji.

Można rozumieć, że nauczona smutnymi doświadczeniami w przeszłości Francja dąży do uzyskania największej możliwie sumy gwarancji bezpieczeństwa, ale — tu właśnie otwiera się pole dla oportunizmu p. Poincarego — niema powodu do specjalnych obaw i niema potrzeby do rozdwojenia się Anglii z tego powodu.

lf.

Inny człowiek — tasama polityka

Po upadku Brianda i objęciu rządów przez Poincarego cały świat, mając o byłym prezydencie Rzeczypospolitej a obecnym prezydencie ministrów wyrobione zdanie, wyrażał przypuszczenie, że linia polityczna nakreślona przez Brianda, zostanie opuszczona i że nowy szef rządu obróci w czyn wszystkie te zapowiedzi i groźby, które od dwóch lat wypisywał w „Matinie“ i w „Revue des Deux Mondes“. Wedle tych artykułów, jakoteż wedle tych wystąpień p. Poincarego w senacie można było sądzić, że poza słusznym swym żądaniem wypełnienia przez Niemcy traktatu wersalskiego kryje on dalsze, niebezpieczne dla jedności z Anglią i dla pokoju powszechnego zamysły, które nie dopuszczają do wejścia stosunków europejskich na normalne tory. Pokazuje się jednak, że co innego jest pisać artykuły i wygłaszać mowy w senacie, a co innego robić politykę praktyczną, jako odpowiedzialny kierownik rządu.

Jeżeli się porówna programowe oświadczenie p. Poincarego z oświadczeniami i czynami p. Brianda, można z tego wyciągnąć wniosek, że różnica zachodzi tylko w tonie, a nie w treści enuncjacji. Poincare silnie zaakcentował konieczność wypełnienia traktatu. Briand stokrotnie mówił tasama; Poincare mówił, że Niemcy muszą płacić aż do wyczerpania swych środków, Briand mówił tasama, a nawet czynem dowiódł, że słowa swe traktuje poważnie; Poincare zapewnił, że chce otrzymać porozumienie z aliantami, Briand ciągle zapewniał tasama i w rozlicznych konferencjach demonstrował, jak bardzo mu na tej zgodzie zależy.

Teraz, co do czynów: Briand zawarł przez ministra Lecheuxa znaną umowę z Rathenauem w Wiesbaden, na podstawie której ustalono rzeczowe świadczenia Niemiec na rzecz odbudowy zniszczonych departamentów, — Poincare

oświadcza, że umowa ta bardzo mu się podoba; Briand był na najlepszej drodze do zawarcia z Anglią traktatu gwarancyjnego, który miał dać Francji bezpieczeństwo w tej samej formie, w jakiej dawał jej zerwany sojusz z Anglią i Ameryką w r. 1919, — Poincare utrzymuje zasadę traktatu, a zarzuty jego obejmują tylko czas jego trwania i wykluczenie Polski. Briand zgo-

Podwyższenie poborów urzędniczych

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu“)

Warszawa, 24 stycznia.

Na dzisiejszym posiedzeniu Rada ministrów przyznała urzędnikom państwowym zasiłek jednorazowy w wysokości 50% jednomiesięcznej płacy. Ponadto uchwalono: wprowadzenie ulg w opłacie podatku dochodowego i majątkowego, zwiększenie funduszu remuneracyjnego, zapłatę wpisowego za dzieci urzędników i oficerów uczęszczające do szkół prywatnych, zapewnienie

pomocy lekarskiej, zwiększenie subwencji dla kooperatyw urzędniczych o 600 milionów marek.

Wniosku o podwyższenie mnożnika z powodu braku podstaw, stosownie do obliczeń komisji ustalającej koszt utrzymania, nie uchwalono; natomiast wybrano komisję, złożoną z reprezentantów prezydium Rady ministrów, ministerstwa skarbu oraz zainteresowanych ministerstw, która ma dokonać rewizji ustaw i przepisów o uposażeniu urzędników.

Kredyt na odbudowę

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Rada ministrów przyjęła projekt kredytu na odbudowę. Kredyt ten będzie rozdzielony według następujących zasad: 1) na odbudowę budynków zniszczonych działaniami wojennymi, 2) na odbudowę szkół, kościołów i gmachów użyteczności publicznej, 3) na odbudowę budynków uległych zniszczeniu, których właściciele znajdowali się w służbie wojskowej, 4) na budowę osad tworzonych na podstawie ustawy o osadnictwie żołnierskim i na budowę

osad, które powstaną w myśl ustawy o „reformie rolnej“.

Układy o traktat handlowy z Estonią

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Dziś wyjechała z Rewla delegacja rządu estońskiego, która przybywa do Warszawy w celu rokowań o układ handlowy.

Przed zakończeniem obrad górnośląskich

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Dłs odbyło się posiedzenie komitetu politycznego Rady ministrów w sprawie górnośląskiej.

Końcowe obrady

Katowice. (PAT). Były minister Schiffer wrócił na Górny Śląsk z Berlina, gdzie odbył z miarodajnymi kołami rządowymi ważne narady w sprawie polsko-niemieckich rokowań na Śląsku. Dziś spodziewane jest przybycie polskiego pełnomocnika Olszowskiego z Warszawy. Dzięki temu obrady ogłą mogły rozpocząć się bezpośrednio o kwestjach spornych, które nie obejmują już wielu punktów.

Katowice. (PAT). Urzędowy komunikat niemiecki donosi: Prace komisji postąpiły tak dalece, że rokowania w podkomisyjach od 1 do 10 zostały już częściowo ukończone, częściowo zaś są na ukończeniu. Podkomisyje 11 i 12 (ochrona mniej-

szości i przygotowania komisji mieszanej, oraz trybunału rozjemczego) będą ukończone w Genewie, jak było przewidziane. Przewodniczącym obu podkomisji jest dr Lewald. Ponieważ jednak jest on bardzo zajęty zastępowaniem pełnomocnika niemieckiego i pracami w podkomisyji ochrony mniejszości, więc przewodnictwem podkomisji 12 w Genewie objął były minister dr Simons.

Sprawy walutowe

Katowice. (PAT). Komisja finansowa ukończyła obrady nad ustaleniem warunków walutowych na polskim Górnym Śląsku. Uznano, że walutą obiegową pozostanie marka niemiecka. Układ przewiduje warunki, wśród jakich ma być wprowadzona waluta polska. Komisja dla spraw wody i elektryczności ustaliła prawie wszystkie punkty umowy, dotyczącej zaopatrzenia Górnego Śląska w wodę i elektrykę.

Przygotowania do konferencji w Genewie

Warszawa. (Tel. wł. „Naprzodu“). Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało od Rady ambasadorów program prac konferencji genueńskiej.

Rosya żąda zakomunikowania programu konferencji

Moskwa. (PAT) Dnia 19 bm. komisarz ludowy dla spraw zagranicznych Cziczerin wysłał do premiera włoskiego depeszę następującą: Podzielając razem z państwami reprezentowanymi w Radzie najwyższej pogląd co do olbrzymiego znaczenia zadań, włożonych na wszystkie państwa, a mających na celu gospodarcze i finansowe odrodzenie Europy, rząd rosyjski wyraża swoją wdzięczność rządowi królewskemu za dodatkowe informacje, wręczone mu za pośrednictwem delegacji rosyjskiej w Rzymie, dla uzupełnienia memorandum z dnia 7 stycznia br. (zaproszenie Rosji na konferencję genueńską). Jednocześnie w uzupełnieniu komunikatu przesłanego rządowi królewskiemu w dniu 8 stycznia (odpowiedź rządu sowieckiego na zaproszenie). Rząd rosyjski zwraca się z prośbą

o zakomunikowanie mocarstwu sprzymierzonym, reprezentowanym w Radzie najwyższej, że posiedzenie nadzwyczajne komitetu wykonawczego, mającego na celu ustalenie składu delegacji rosyjskiej na konferencję w Genewie, oraz udzielenie jej nadzwyczajnych pełnomocnictw, zostało zwołane na dzień 27 stycznia. Po tym terminie rząd rosyjski będzie mógł zakomunikować rządowi królewskiemu nazwiska członków swojej delegacji.

Przy pierwszej sposobności rząd rosyjski nie omieszka również udzielić informacji co do planu, według którego będą postępować delegaci rosyjscy na konferencji w Genewie. Rząd rosyjski będzie niezmiernie wdzięczny rządowi królewskiemu, jeśli ten zechce powiadomić go możliwie jak na przedziej o składzie projektowanej konferencji. Przedewszystkiem rząd rosyjski pragnąłby się dowiedzieć, czy mocarstwa sprzymierzone, układając program konferencji, wzięły pod uwagę umożliwienie rządowi rosyjskiemu zaznajomienie się w porę z programem tej konferencji.

Po zgonie papieża

Odroczenie parlamentu włoskiego

Rzym. (PAT) Pogrzeb papieża odbędzie się we środę lub we czwartek. Wobec tego, że konklawe rozpoczyna się 2 lutego i parlament włoski miał się zebrać w tym samym dniu, dzień otwarcia parlamentu przesunięto na dalszy termin. Na wszystkich gmachach rządowych i na okrętach wojennych flagi opuszczono do połowy masztów, na znak żałoby.

Rzym. (PAT) Dzisiaj przed południem delegacja władz miejskich w Rzymie udała się do kardynała Gaspariego, aby złożyć mu kondolencję. O godz. 10 i pół przed południem spisano na Kapitolu urzędowy akt o śmierci papieża. Burmistrz miasta pełnił przy tem funkcje urzędnika stanu cywilnego.

Głosy prasy włoskiej

Rzym. (PAT) Prasa włoska wyraża żal z powodu zgonu papieża podkreślając, że papież w ciągu ostatniego ciężkiego okresu okazał wiele taktu i zmysłu dyplomatycznego i umiał wzmożyć dawne związki łączące stolicę apostołską z mocarstwami i zawrzeć nowe, zwłaszcza z Francją i Japonią. Dzięki niemu porozumienie z rządem włoskim było na najlepszej drodze. Za jego wiedzą powstawała silna dziś we Włoszech partya ludowa.

Prawdopodobny następca

Rzym. (PAT) Zdaniem dzienników jest rzeczą bardzo prawdopodobną, że papieżem obrany zostanie dotychczasowy sekretarz stanu kardynał Gaspari, który był współpracownikiem najbliższym zmarłego papieża i kontynuować będzie jego politykę.

SEJM

(PAT). Warszawa, 24 stycznia.

Na dzisiejszem posiedzeniu Sejmu marszałek poświecił wspomnienie zmarłemu papieżowi, poczem na znak żałoby przerwano posiedzenie na 20 minut.

Po podjęciu posiedzenia przystąpiono do dyskusji nad wnioskiem o udzielenie

gwarancji na 2 miliony funtów sztelingów

dla organizacji rolniczo-handlowych na zakupno środków produkcji rolnej.

Posel tow. Diamand wywodzi, że w rozwoju wytwórczości rolniczej są teraz zainteresowane również i miasta, ale miasta nie mogą się zgodzić na to, aby nadmiar tej twórczości szedł za granicę. Projekt ustawy żąda za wiele, gdyż proponuje, aby cyfrę gwarancyjną obniżyć do sumy 15 mil ardown marek.

Projekt rządowy uchwalono.

Posel Diamand protestuje przeciw przystąpieniu do trzeciego czytania, protest jednakże nie uzyskał dostatecznego poparcia i Izba w trzecim czytaniu ustawę przyjęła.

Po odesłaniu ustawy o ograniczeniu sprzedaży alkoholu z powrotem do komisji przystąpiono do dyskusji nad ustawą o tymczasowym poborze podatku dochodowego.

Projekt przewiduje uchylenie ustawy z 20 maja 1921 o tymczasowym poborze podatku dochodowego, wstrzymanie poboru niewpłaconych kwot, zaliczenie wpłaconych kwot płatnikom na opłacenie ostatecznie wymierzonego podatku dochodowego, a jeżeli zapłacony już podatek dochodowy przewyższa połowę daniny przypadającej na danego płatnika, to na żądanie tego płatnika zwraca mu się różnicę między kwotą opłaconego podatku a połową kwoty daniny, przynajmniej na 14 dni przed terminem drugiej raty daniny.

Pos. Diamand stwierdza, że ustawa z maja 1921 stała się niewykonalną wobec nieudolności władz skarbowych. Podstawą reform finansów musi być zorganizowanie odpowiednich władz podatkowych, a mianowicie utworzenie inspektoratów podatkowych. Niewykonalną stała się również ustawa z lipca 1921, w której za podstawę skali obliczeń wzięto dolar równy 180 mk. Mamy zatem dwie ustawy o podatku dochodowym, obie niewykonalne i obie najciężiej dotykające urzędników i robotników. Udział konsumentów w podatku bezpośrednim jest olbrzymi. Jest to jedyna warstwa, która płaci podatek. Jest to stan niemożliwy. Nawet władze już uznały, że robotnik i urzędnik nie mogą płacić tych dotychczasowych 25 czy 12% swoich dochodów. Rząd mocą rozporządzenia administracyjnego wydał nową ustawę, według której każdy ma płacić 2% swoich dochodów. Ustawa ta jest

sprawiedliwsza, ale niestety została wydana bez woli Sejmu. Jest to obraza praworządności.

Rząd powinien taki projekt ustawy zgłosić do Sejmu. Wtedy Sejm nie będzie potrzebował traćć czasu na stylizację tej ustawy, a zajmie się odrazu jej stroną praktyczną. Mówca wnosi, aby w art. II ustawy, który mówi o wstrzymaniu pobierania i egzekucji niewpłaconych jeszcze kwot podatku dochodowego, wstawić słowa: i podatków od dochodów z uposażeń służbowych, oraz wnosi o skreślenie całego artykułu czwartego.

Marszałek oświadcza, że rząd zgadza się na poprawkę pos. Diamanda do art. II, jednak żąda utrzymania art. IV.

W głosowaniu przyjęto art. II z poprawką pos. Diamanda, poczem przyjęto całą ustawę w trzecim czytaniu.

Przyjęto wnioski o

ukaranie policji i żandarmeryi

za naruszenie nietykalności poselskiej, oraz odrzucono żądanie sądu w Rzeszowie o wydanie pos. Dąbala, gdyż zarzucone mu przestępstwo objęte jest amnestją.

Pos. Rudziński referuje wniosek pos. Potoczka, zmierzający do

zmiany art. ustawy o 8-godzinnym dniu pracy

w przemyśle i handlu. Sprawozdawca stawia wniosek domagający się wydanía noweli rozszerzającej czas pracy w zakładach handlowych.

Minister Darowski oświadcza swą zgodę na wniosek komisji i stwierdza, że ministeryum pracy już wydało rozporządzenie pozwalające na utrzymanie otwartych zakładów handlowych przez 8 godzin bez przerwy.

Po przemówieniu posła Sredniawskiego nad tym punktem odroczone.

Po uchwaleniu ratyfikacji

umowy z Gdanskim

posiedzenie zamknięto; następne w piątek.

Komisje sejmowe

(PAT). Warszawa, 24 stycznia.

Komisja wojskowa rozpatrywa a interpelację w sprawie rozporządzenia departamentu dziecięcego, dotyczącego zawierania małżeństw przez popisowych. Uchwalono, że sprawa ta będzie rozważana przez komisję w związku z ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej. Następnie przystąpiono do dalszej dyskusji nad ustawą o pragmatyce oficerskiej. Ukończono rozdział o oficerach rezerwowych, oraz o oficerach z czasów wojny i przystąpiono do postanowień przejściowych.

Komisja konstytucyjna dyskutowała nad wnioskiem, aby całe szkolnictwo do lat 18 objęte zostało przez ministerstwo oświaty. Dyskusję odłożono do następnego posiedzenia.

Komisja skarbowo budżetowa obradowała nad monopolem tytoniowym. Poseł Głabiński wykazywał ujemne strony monopolu i oświadczył się za wprowadzeniem okresu przejściowego na dwa do trzech lat, w którym to czasie fabryki rządowe, pozostające w konkurencji z fabrykami prywatnymi, mogłyby wykazać swoją sprawność. Poseł Stapiński wypowiedział się za monopolem, poseł ks. Kaczyński przeciwko monopolowi. Posłowie Diamand i Moraczewski polemizowali z wywodami Głabińskiego. Dalszy ciąg dyskusji jutro.

Połączone komisje prawnicza, administracyjna i spraw miejskich załatwiły ostatecznie artykuł szósty i siódmy ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń dla wojskowych. Przyjęto projekt wypracowany przez podkomisję. Wniosek ministra spraw wojskowych, aby woino było rekwizować mieszkania dla wojskowych w hotelach, upadł. W tej sprawie przedstawiciel ministerstwa skarbu wyjaśnił, że ministerstwo skarbu wyasygnowało 400 milionów marek na przebudowę koszar wojskowych.

Uchwały Rady ministrów

Warszawa. (PAT). Na posiedzeniu w dniu 23 b. m. Rada ministrów wysłuchana sprawozdanie delegata rządu polskiego p. Kazimierza Olszowskiego o przebiegu rokowań górnośląskich, poczem omówiła zasady wyliczenia organizacji kościoła prawosławnego w Polsce. Większą część posiedzenia poświęcono obradom nad polepszeniem bytu urzędników państwowych.

O rozbudowę miast dla celów mieszkaniowych

W czasie obrad komisji prawniczej Sejmu nad ustawą o ochronie lokatorów wyłoniono myśl przyznania gminom prawa pobierania podatku w wysokości 100 proc. czynszu zasadniczego na budowę gminnych domów mieszkalnych.

Myśl ta nie jest nową. Miasto Wiedeń pobiera tego rodzaju podatek, zwalnia jednak czynsze do 900 koron rocznie od tego podatku, a natomiast dla lokatorów opłacających wyższe czynsze wprowadza progresywną dochodzącą 400 proc. opłacanego czynszu przy czynszach wynoszących ponad 25.000 koron rocznie. Porusza ona myśl wprowadzenia podatku czynszowego na rozbudowę miast, aczkolwiek stanowi obciążenie i to dość znaczne, to jednak uważać ją należy za jedyne wyjście dla częściowego choćby rozwiązania kwestii mieszkaniowej. Podatkowi temu należałoby nadać charakter bezprocentowej pożyczki przymusowej splacalnej w dłuższym okresie czasu z czynszów, jakie uzyskano z domów wybudowanych się mających z projektowanej pożyczki lokatorskiej. Tego rodzaju projekt był już przed kilku miesiącami przedmiotem dyskusji na klubie radców PPS w Krakowie.

Pobieranie bezprocentowej pożyczki od lokatorów umożliwiłoby miastom wybudowanie we własnym zakresie dziesiątka w najkrótszym czasie znacznej ilości pomieszczeń dla robotników i urzędników, np. w Krakowie można w drodze tej pożyczki przymusowej wydobyć rocznie ponad 160 milionów mp. Na podstawie takiego podkładu gwarancyjnego rząd powinien udzielić zaliczkowo kredytu, a gmina mogłaby bezwzględnie przystąpić do budowy takich domów, przypuścimy za kwotę miliard m., którą kwotę ściąganie co najwyżej w 10 latach.

Wybudowanych za kwotę miliard m. pięćset mieszkań złożonych z pokoju i kuchni odciążałoby w dość znacznej mierze obowiązki naszej gminy w dziedzinie polityki mieszkaniowej.

Podatek lokatorski, czy pożyczkę przymusową uważać należy za wydatek bardziej usprawiedliwiony, niżeli wprowadzone ostatnio podatki na żywność, węgiel, naftę itd., sprowadzonych do miasta, z których to opłat gmina ściągając rocznie blisko pół miliarda m., a pieniądze stąd uzyskane obraca się na zapłacenie pensji personelu i inne wydatki konsumpcyjne, nie dając żadnych świadczeń i udogodnień ludności miasta. Błoto i kurz zalegający w ostatnich latach ulice miasta, brak dróg, światła i bezpieczeństwa wogóle cierpimy na brak jakiegokolwiek myśli przewodniej i organizacji w gospodarce miejskiej w wielu dziedzinach.

Budowa nowych mieszkań przyczyni się niewątpliwie do zagożenia nienawiści istniejących między lokatorami a właścicielami, a wynikających z monopolu mieszkaniowego będącego w rękach właścicieli realności, ciasnoty mieszkaniowej i ochrony lokatorów. Zbogacony na wojnie kamienicznik nigdy nie będzie się liczył z lokatorem jako człowiekiem pracy, który z natury istniejących warunków społecznych musi posiadać dach nad głową, natomiast średnio

dnio zamożny właściciel realności będzie się musiał liczyć z lokatorem z chwilą, gdy domy koronalne będą przedstawiały dla niego materialną konkurencyjność.

Kwestia mieszkaniowa wymaga nadto wydania ustawy o prawie gminy do wywłaszczenia parcel w obrębie miasta położonych celem ich zakamowania. Dla spekulacji gruntami wykupione już przed wojną całe kompleksy gruntów, w danych ramach miejskich tworzyły się ku temu specjalne spółki, które wykupywały grunta przez osoby podstarzałe w okolicach, o których wiadano że mają być inwestowane przez gminę, tj. że miano urządzić tam chodniki, wodociąg, wprowadzić elektrykę lub tramwaj itd. — Parceli takie i podobnych obszarach znajdujących się w rękach spekulantów, którzy korzystając wprawdzie ze wszystkich urządzeń gminnych, płacąc atoli niski podatek gruntowy a zarabiają wysoką rentę gruntową i czekają na dalszą podwyżkę wartości gruntów. Wedle wydać się mającej ustawy o wywłaszczeniu parcel gruntowych ma każdy mieszkaniec miasta, a przede wszystkim gmina, prawo zażądać wywłaszczenia parceli, o ile zobowiąże się w przeciągu pewnego czasu, np. 6 miesięcy lub roku przystąpić do budowy na tej parceli domu o małych mieszkaniach. Właściciel parceli miałby prawo zwolnić, o ile posiadający gotowość w tym samym czasie przystąpić do budowy.

Gmina, wywłaszczając grunta nie posiadające regulacji ulic itd., inwestowałaby je na własny koszt, a wydatki potrąciłaby z uzyskanej za sprzedaż parcel ceny kupna.

Powinny projekt wywłaszczenia parcel pod budowę takich domów leży w interesie jednego z radców budżetnictwa miejskiego w Krakowie — J. Dwóch lat.

Dla częściowego uregulowania kwestii mieszkaniowej powinny miasta postarać się o ustawę dla załatwienia i przeprowadzenia konieczności mieszkaniowych, której celem byłoby danie gminom prawa i możliwości rekwirowania i inwestowania baraków i niezwytych budynków wojskowych i państwowych. W samym Krakowie można na ten cel użyć kilka próżnych baraków drewnianych, położonych w obrębie miasta i w sąsiedztwie miasta, a nadto koszary legionów i stanowiące gminną własność koszary Piłsudskiego. O dopuszczalność zajęcia powinny rozstrzygnąć komisje obywatelskie przy współudziale władz wojskowych. W Krakowie żyjemy już w stosunkach pokojowych, konieczności straszące polegające na utrzymywaniu pustych koszar dla możliwego pogotowia wojennego powinny ustąpić miejsca potrzebom wytworzonym wprost katastrofalnymi stosunkami mieszkaniowymi.

W końcu należy zreformować miejski urząd mieszkaniowy. Obowiązkiem urzędu mieszkaniowego jest wprawdzie ewidencje wolnych mieszkań i dostarczać mieszkań wolnych w drodze rekwizycji ludziom nie posiadającym dachu nad głową, tego zadania nie spełnia jednak nasz urząd mieszkaniowy, bo jest instytucją udzielającą lepszych mieszkań dla osób

posiadających już mieszkania, a nadto do prześladowania ludzi niemiłych dla donoszących. — Wszystkie pozatem zależy od tego, jak brzmie relacja danego urzędnika mieszkaniowego i czy wysoko postawiona osobistość zdołała utworzyć danemu osobnikowi drogę do kierujących czynników.

Dlatego też na gruncie krakowskim przed przystąpieniem do jakiegokolwiek akcji mieszkaniowej musi w pierwszym rzędzie uleść gruntownemu reformowaniu urząd mieszkaniowy. — Obok ewidencji, higieny mieszkań, inicjatywa w dziedzinie rozbudowy i ułatwień podatkowych i budowlanych, oto obowiązki tego urzędu.

Czas najwyższy, aby gmina krakowska w kwestii mieszkaniowej podjęła inicjatywę i planową akcję.

Dr. J. R.

Sprawy partyjne

Rada Naczelna PPS

W niedzielę, w drugim dniu obrad, Rada Naczelna PPS uchwaliła rezolucję w sprawie Włocławczyzny, zawierającą aprobatę stanowiska PPS Litwy i Białorusi podczas wyborów i solidarność z hasłami PPS Litwy i Białorusi: **zjednoczenie z Polską i autonomia Włocławczyzny.**

Następnie w sprawie Galicji Wschodniej uchwalono szereg wniosków, między innymi polecające Związkowi Polskich Posłów Socjalistycznych opracowanie projektu statutu autonomii terytorialnej dla Galicji Wschodniej i niezwłoczne wniesienie tego projektu do Sejmu.

Dokonano również nowych wyborów do CKW, w którego składzie zaszyły jedynie zmiany następujące: zamiast tow. Malinowskiego i Moraczewskiego wybrani zostali tow. Frauszowa i Dobrowolski. Do sądu partyjnego wybrano tow. Gardockiego, Marka, Posnera, Pragiera i Siwika.

Szczegółowe sprawozdanie i uchwalone rezolucje zamieścimy w numerze następnym.

Szkola partyjna

W środę 25 bm. o godz. 7 wieczór w czytelni Związku stow. rob. (Dunajewskiego 5, II p.) drugi wykład tow. dra Władysława Gumplowicza o programie PPS.

Staraniem krakowskiej Komisji oświatowej PPS zostanie w sali Związku stow. rob. (ul. Dunajewskiego 5, II p.) w czwartek 26 bm. o godz. 7-jej wieczór wystawiona

SZOPKA KRAKOWSKA

w formie tradycyjnej, w treści przepiękna naturalna satyra, odegrana przez zespół pogórkijski Sceny robotniczej.

Z TEATRU

Bagatela: „Cudak”, komedia w 3 aktach Hermana Bahra w przekładzie dra Józefa Brodzkiego.

„Cudak” („Unmensch”) Hermana Bahra jest aktualną komedią powojenną, pełną subtelnego dowcipu i zaprawną specjalnym pierwiastkiem wiedeńszczyzny. Oddać to środowisko wiedeńskie z jego typami arystokracji, burżuazji i mieszczaństwa było rzeczą niełatwą dla Bagateli, ale też nie udało się jej od a do z. W plonie reżyserskim p. Węgierki stanowi „Cudak” stanowczy minus. Z wyjątkiem p. Fritschego, który w roli pobitego na wojnie a zwycięskiego w sercach kobiecych generał-światowca stworzył postać pełną życia, z wyjątkiem p. Skalskiej i Gorajskiej, które dobrze odegrały mniejsze role, z wyjątkiem jeszcze p. Wysockiego w roli starego kamerdynera, — cały zresztą zespół zawiódł w zupełności. Postać dra Harba w interpretacji p. Węgierki, jakoteż postać Teresy Harbowej w ujęciu p. Malickiej stały się całkiem niezrozumiałe i wprost przykre. Harb ma być naprawdę cudakiem, ale nie idyotą, jego zaś żona to „a tolles weaner Madi”, ale nie dzika wariatka. Nawet i pani Sznage, która stosunkowo korzystnie wyróżniła się ze zespołu, nie utrafiła w należyty ton i zamiast księżny, która była nie-

gdyś lwicą salonów i dworu, dała jakąś poczciwą ciocię z Honfleu. Sztuka Bahra została takim wystawieniem do niepoznania popsuta, a szkoda, bo mogła się stać atrakcją w dobrym guście.

E. H.

— o o o —

Opera i operetka

Z usprawiedliwionym zaciekawieniem oczekiwaliśmy Kraków gościnnych występów p. Aleksandra Szafrąńskiego i p. Dawida Jarosławskiego w Bizetowskiej „Carmen”. Żywo została nam w pamięci kreacja p. Szafrąńskiego jako Carmeny z przedstawień Towarzystwa Operowego przed dwoma laty. Kreacja ta nie tylko nie straciła obecnie ze swego uroku, świeżości i siły działania, lecz poparta jeszcze ruyną śpiewaczki, zdobyta na scenie poznańskiej, zyskała na plastyce charakterystycznych szeregów: czyto w śpiewie, czy też w grze. Podziwialiśmy więc temperament, żywiołową bezpośredniość wyrazu uczuciowego i niezwykłą umiejętność p. Szafrąńskiego pojednania śpiewu ze sytuacją dramatyczną i niepospolitą muzykalność.

Jako toreador Escamillo, zbierał zasłużone oklaski widowni p. Dawid Jarosławski, który zarówno pod względem wokalnym i scenicznym wykonał partję swoją w sposób wysoce artystyczny.

Ostatnią premierę w teatrze Nowości stanowiła operetka Roberta Stolza pt. „Księżniczka Fox-trot”, osnuta na libecie pełnym niewyczerpanych pomysłów komediowych i nieprawdopodobnych sytuacji, bo czego tam nie ma! I lokal taneczny „Pod czapką na bakier” i pałac markiza w Paryżu i pokład parowca „Porte bonheur” i ucieszka hrabianki i prymas cyganów i Picador w koszu, rozciągający nieustanną opiekę nad hrabianką Coletta, przejęty rolę przyjaciela, a nade wszystko tańce przy każdej sposobności: Fox-trot — shymi — tańce marynarzy, w niezapomnianym wykonaniu p. Nadziejany i p. Koszarskiego. Nie dziw, że operetka budziła salwy śmiechu, zwłaszcza, że wszyscy dokładali staruń, żeby jaknajlepiej wywiązać się ze swego zadania: zarówno p. Helena Kamuska, jako hrabianka Coletta i p. Marya Czernekowna, jako tancerka Etolka, jak i pp. Antoni Kaczorowski, jako śmieszny Picador, Stanisław Woliński w roli markiza Filipa, Ernest Płarski, jako Mista Koleci, prymas orkiestry cygańskiej i Włodzisław Marynowski w roli Oktawiusza, porucznika marynarki.

Orkiestra grała dobrze pod kierunkiem p. Władysława Szczepańskiego.

Beata Deleżalówna,

— o o o —

CENY OGŁOSZEN: PRZED TEKSTEM 180 MK. — KRONIKA 90 MK. —
NADESLANE 75 MK. — ZWYKLE 30 MK. ZA WIERSZ.

Egzystuje od roku 1875

Egzystuje od roku 1875

POLECA SVOJE WYROBY

o 60% TANIEJ

MYDŁO do prania ze znaną marką „REWOLWER”
PROSZEK i „**MYDŁOIN**” do prania ze znaną marką „REWOLWER”
SWIECE w najlepszym gatunku.

Beczki żelazne,

pocynkowane, nowe o pojemności 200 litrów
z dostawą natychmiastową — dostarcza

Polskie Tow. Handlowe S. A.
w Krakowie, ulica Sławkowska 1. 22

Marmolady do krajania z jabłek

na cukrze pierwszej jakości w skrzynkach
25 tylko hurtownie dostarcza 8002

Polskie Towarz. Handlowe S. A.
Oddział spożywczy, Kraków, Sławkowska 1.

OGŁOSZENIE.

Zdolni kowale umiejący pracować pod młotami
parowymi, tylko samotni, będą przyjęci przez
Fabrykę wagonów L. Zieleniewski, T. A. w Sanoku.
Złóżenia i warunki pisemnie. 93

ZAPROSZENIE.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
Spółki „Gródek”

Akc. Spółka terenowo-budowlana
w Krakowie

odbędzie się dnia 4 lutego 1922 o godz. 4
popoł. w lokalu Polskiego Banku Przemys-
słowego w Krakowie, ul. Szewska 1

z następującym porządkiem dziennym:

1) podwyższenie kapitału akcyjnego o dal-
szych 30,000.000 Mk. i uchwalenie warun-
ków wydania nowych akcji;

2) związana z tem zmiana § 7 statutu i
zmiana § 18 statutu przez wprowadzenie
uprzywilejowanych akcji założycielskich, na-
dających większą ilość głosów w stosunku
do innych akcji;

3) wnioski i interpelacje.

Celem wykonania prawa głosowania na-
leży akcje wraz z niepłatnymi kuponami
złożyć najpóźniej na 5 dni przed Walnem
Zgromadzeniem w kasie Polskiego Banku
Przemysłowego w Krakowie, ul. Szewska 1.

47 **RADA ZAWIADOWCZA.**

WŁ. TOMASZEWSKI

SKŁAD PORCELANY, SZKŁA I LAMP

Kraków, Rynek 16, u wylotu ul. Grodzkiej

wypożyczają szkło i porcelanę

na zabawy taneczne, zebrania towarzyskie i wesela.

Poszukujemy zdolnych elektromonterów

i rutynowanych ślusarzy maszynowych. Reflektu-
jemy tylko na pierwszorzędne siły. — Adres:

Polskie Zakłady Garbarskie Ludwinów (Kraków). 8073

KAŻDY, KTO PRAGNIE poznać życie
narodów na

kuli ziemskiej, kogo zajmuje literatura, sztuka, dramat, muzyka,
śpiew, sprawy wojskowe, sport, wynalazki, przemysł, handel,
mody i t. d. i t. d., ten prenumeruje „Przegląd Światowy”, ilu-
strowane czasopismo, poświęcone wszystkim gałęziom wiedzy.
„Przegląd Światowy”, pojawia się w czterech językach, polskim,
w części ilustracyjnej i „Przewodniku Międzynarodowym”, rów-
nież francuskim, angielskim i niemieckim, wraz z dodatkiem
„Esperanta Fako” — wychodzi 15 każdego miesiąca.

Bezpłatne premie dla prenumeratorów „Przeglądu Świato-
wego”: Każdy prenumerator „Przeglądu Światowego” otrzyma
bezpłatnie „ilustrowaną Encyklopedję Podręczną” i w każdym nu-
merze pięć powieściowych dodatków. Przedpłata roczna: 5000 mk.
pol., 15000 kor. austr., 2000 mk. niem., 100 fr., 4 dol. Przed-
płata półroczna: 2500 mk. pol., 8000 kor. austr., 1000 mk. niem.,
50 fr., 2 dol. Redakcja i Administracja „Przeglądu Świato-
wego”, Warszawa, Sienna 23. Do nabycia w biurach dzienni-
ków, księgarniach i na dworcach kolejowych. — Egzemplarzy
okazowych nie wysyła się.

Wszyscy Kupcy i Przemysłowcy czytają i prenu-
merują ilustrowany miesięcznik przemysłowo-handlowy „**Ku-
piec Europejski**”. Prenumerata roczna: 1000 Mk., półro-
czna 500 Mk. Redakcja i Administracja: Warszawa, ulica
Sienna 23.

Prenumeruj ilustrowane czasopismo sportowe „**Spor-
towlec Zagraniczny**”, wydawnictwo miesięczne. Rocznie
250 Mk., półrocznie 150 Mk. Redakcja i Administracja: War-
szawa, ul. Sienna 23.

Kto chce mieć zdrowy humor, ten prenumeruje
„**Śmiech**”. Wychodzi miesięcznie. Prenumerata roczna 250 Mk.,
półrocznie 150 Mk. Redakcja i Administracja: Warszawa,
ulica Sienna 23. 81

Maszyna do szycia,
prawie nowa Singera do sprze-
dania. Wiadomość: ul. Smo-
leńska 1. 35, I. p. oficyny na
wprost bramy. 40

Inż. Waclaw Gasior i Ska
w Krakowie, ul. Karmelicka 14. 36

Dostarczają Silników i wszelkich maszyn dla cegielń, stolarń, tartaków
i t. p. Zakładów fabrycznych oraz aparatów i artykułów te-
chnicznych jak pasy, szczeliwa i t. p. dla ruchu fabrycznego.

Projektują dozoruja i przeprowadzają montaż wszelkich urządzeń fabrycznych,
maszynowych, wykonują plany maszynowe i obliczenia techniczne.

Urządzają susznie do drzewa, jarzyn, skóry i dachówki oraz ogrzewania
centralne i wodociąg.

Wylączna sprzedaż: maszyn do obróbki metali i drzewa
firm
BCN. WEISS, WIEDEN X. i fabryki „FRAMAG” w Gaggenau w Badenie.

Zawiadamiamy naszych Klientów jak również
wszystkich P. T. Przemysłowców i Kupców,
że przyjmujemy

Ogłoszenia do pism rosyjskich
(w Rosji sowieckiej) 96

PO CENACH ORYGINALNYCH
POWSZECHNE BIURO REKLAMY

„PRASA”

Kraków, Karmelicka 16. Tel. 20-86.